

na základě vnitřních služebních předpisů o oboru působnosti toho kterého železničního orgánu. V té příčině budiž pro případ, o který tu jde, poukázáno zejména na »Služební předpis čís. I. (doprava osob)«, dále na výnosy ministerstva železnic o zlevnění jízdy pro tělocvičné, turistické a sportovní spolky a na tarifní předpis čís. 312, vydaný dne 31. prosince 1921. Bez tohoto dosud scházejícího podkladu nelze o zavinění obžalovaného v objektivním směru bezpečně rozhodnouti. Důvod zmatečnosti čís. 9 a) Šu 281 tr. ř., státním zastupitelstvím v podstatě z uvedené příčiny uplatněný, jest proto dán.

Čís. 2076.

Pokus jest vyloučen jen při čistě kulposních deliktech. Jest možným při prvé i druhé skutkové podstatě Šu 24 zákona o tisku ze dne 17. prosince 1862, čís. 9 ř. zák. z roku 1863.

(Rozh. ze dne 5. září 1925, Zm I 478/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Liberci ze dne 23. dubna 1925, jímž byl obžalovaný Vojtěch H. podle Šu 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro přečin podle Šu 8 tr. zák. a Šu 24 zákona ze dne 17. prosince 1862, čís. 9 ř. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu prvé stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje důvody zmatečnosti podle čís. 9 a) a 5, Šu 281 tr. ř. Provádějíc hmotněprávní důvod vytýká zmateční stížnost, že nalézací soud výrokem, že by bylo lze shledati v jednání obžalovaného jen tehdy pokus přečinu podle Šu 24 tisk. zák., kdyby mohl býti obžalovaný usvědčen, že jednal vědomě (úmyslně), (tedy výrokem o otázce, zda čin obžalovanému za vinu kladený tvoří přečin), porušil zákon v ustanovení Šu 24 tisk. zák., poněvadž soud prý stotožňuje dva pojmy zcela různé, totiž »úmyslně« a »vědomě« a jest patrně toho mylného názoru, že neopatrnost ke skutkové podstatě Šu 24 tisk. zák. nestačí. Avšak tato výtku jest pochybena. Právi-li se v rozsudkových důvodech, že »v jednání obžalovaného bylo by shledati toliko pokus přečinu Šu 24 tisk. zák., kdyby obžalovaný usvědčen býti mohl, že jednal vědomě (úmyslně)«, nemá tím býti vysloven názor stížností napadený, nýbrž jen vyjádřeno přesvědčení nalézacího soudu, že v případě, o nějž jde, nesešly se zákonné náležitosti nejen dokonaného, nýbrž ani nedokonaného přečinu podle Šu 24 tisk. zák., pokud mohl býti spáchán úmyslným jednáním obžalovaného. Vnitřní spojitost, byť velice zběžných vývodů rozsudkových, ukazuje přece, že napadený rozsudek přímo předpokládá názor, uznávaný ve stížnosti za správný, že ke skutkové podstatě přečinu podle Šu 24 tisk. zák. stačí po subjektivní stránce již pouhá nedbalost. Jestliže však rozsudek obžalovaného přes to sprostuje, nestalo se to vzhledem ke zjištění rozsudku, že obžalovaný nejednal vědomě, nýbrž proto, že dle názoru nalézacího soudu jest pokus při kul-

posním deliktu vyloučen. Zmateční stížnost, tvrdící opak, brojí proti něčemu, co v rozsudku není, a jest proto bezpředmětna, takže není třeba se blíže obíratí dotyčnými jejími vývody. Naproti tomu jest zmateční stížnost opodstatněna, pokud vytýká rozsudku neúplnost ve smyslu čís. 5 Šu 281 tr. ř. Správnou jest především výtka, že rozsudek vůbec ani neuvádí, co po stránce skutkové zjišťuje a co pokládá za nedokázáno. To platí zejména jak o článku zabaveném, tak o článku závadném a z valné části i o závadné činnosti obžalovaného. Pokud rozsudek jakž takž obsahuje zjištění, že obžalovaný nejednal vědomě, totiž v tom smyslu, že zabavený článek dostal se do tisku bez jeho vědomí, není bezvadným. Zde zmateční stížnost právem vytýká jako neúplnost, že nalézací soud nepřihlížel k okolnosti, vycházející z doručního lístku, jenž byl při hlavním přelíčení přečten, že obžalovanému byl dne 27. září 1924 do vlastních rukou doručen nález o soudním zabavení později opět otištěného obrazu. Jde tu vskutku o okolnost, důležitou pro skutkové přesvědčení, zda obžalovaný věděl, že závadný obrázek byl již zabaven, a soud porušil předpis Šu 270 čís. 5 tr. ř., když jí nehodnotil.

Ale ani co do věcné stránky názor nalézacího soudu neobstojí. Zásada, na niž rozsudek poukazuje, platí jen při trestných činech čistě kulposních. Judikatura proto všim právem shledává, že při přečinu podle Šu 24 tisk. zák. trestný pokus jest možným, a to zejména i při druhé skutkové podstatě tohoto přečinu, na níž zní obžaloba (že v úmyslu, aby), kde se předpokládá vědomé rozšiřování zabaveného spisu neb uveřejňování jeho obsahu tiskem, tedy jednání úmyslné, při čemž zákonný znak »vědomosti« vztahuje se jen na okolnost, že tiskopis byl zabaven, kdežto rozšiřování neb uveřejňování obsahu tiskem státi se může i jen kulposně, — ale také v prvním případě Šu 24 tisk. zák., záležejícím prostě v nedbalém rozšiřování spisu, tištěného proti záповědi, vyřknuté nálezem soudcovským a náležitě vyhlášené, poněvadž také tu může přistoupiti znak úmyslný, pokud byla kladná, třeba nedbalostí umožněná činnost, nesena alespoň úmyslem, uskutečnití rozšíření neb uveřejnění. Redaktor se může proto jak v prvním, tak i v druhém případě Šu 24 tisk. zák. tím, že předloží povinné výtisky zakázaného spisu úřadům, dopustiti trestného pokusu přečinu, při čemž se ovšem předpokládá, že toto předložení jest činností ke skutečnému vykonání trestného činu vedoucí. Proto bylo, i kdyby pro zjištění, že obžalovaný nezaviněně nevěděl o zabavení nebo soudně vyhlášeném zákazu, přicházel vzhledem na předpis Šu 262 tr. ř. v úvahu pouze první případ Šu 24 tisk. zák., třeba vyšetřiti nejen, že závadný tiskopis byl proti záповědi řádně vyhlášené soudním nálezem znovu otištěn, nýbrž i zkoumati, jakou činnost při tom obžalovaný vyvinul a v jakém úmyslu, zda závadné číslo časopisu úřadům sám předložil nebo předložiti dal, či zda za předložení tiskopisu nemůže vůbec býti činěn zodpovědným, poněvadž snad ani při náležité opatrnosti nemohl tomu zabrániti, by nebyl předložen spis se závadným obsahem. Napadený rozsudek se těmito úvahami vůbec nezabýval a, jak stížnost právem vytýká, ani nezjišťuje, že zabavený článek byl znovu otištěn a to na první stránce dole, na místě časopisu hodně nápadném a že byl předložen k cenzuře. Napadený rozsudek trpí tedy také v tomto směru zmatkem podle čís. 5 Šu 281 tr. ř. a bylo proto zmateční stížnosti vyhověti.